

СВОБОДА

UKRAINIAN DAILY

Редакція і Адміністрація:
"Svoboda", 81-83 Grand St.
Jersey City, N.J. 07303
434-0237
434-0807
УНСоюз: 435-8740
— Тел. з Нью-Йорку: —
BARELY 7-4125
УНСоюз: BARELY 7-5337

РІК LXXX Ч. 66. ДЖЕРЗІ СІТІ І НЬО ЙОРК ВІСІРОК, 10-го КВІТНЯ 1973 ЦЕНТІВ 20 CENTS JERSEY CITY and NEW YORK TUESDAY, APRIL 10, 1973 No 66. VOL. LXXX.

ПОНАД ТИСЯЧА ЛЮДЕЙ НА ПРЕМ'ЄРІ БАЛЕТУ „ПРОГОДИ ПЕР ГІНТА”

Нью-Йорк. — У неділю 8-го квітня, після полудня в бруклінській Музичній Академії пройшла прем'єра балету в трьох діях, укладена Балетною Школою Роми Прийма-Богачевської. У програмі балетного виступу, базованого на романи ч.1 і драмі Генріха Ібсена з музику Едварда Гріга, входили пролог, 5 відслон і епелог. Постановкою і хореографією провела Рома Прийма-Богачевська, декорації і проєкти костюмів виконав артист-малюк Володимир Бачинський. У виконанні взяли участь молоді і діти, понад сто осіб, які виступали як дружини, друзі, кохальники, тролі і бедуїни. У головних партіях, як солісти виступали: Пер Гіт — Роман Строцький, Сольвейга — Ія Пазлук, мати Азе — Марта Зелік, дочка короля тролів — Роксоліна Вабюк, король тролів — Левко Строцький, Антра — Наталя Лазірко, Інгрід, молодша — Христя Роговська, молодший — Левко Строцький, мати молодого — Ліда Шекеринець, батько молодого — Корніло Ступан, бедуїни — Михайло Бирд і Камерон Бурт. На пробах балету аккомпаніували піаністи: Галія Клім і Ден Різен; музикант Е. Гріга награв на стрічці Володимир Змії, до тієї музики Рома Прийма-Богачевська складала весь балет. Батьки виконавців займалися виконанням строїв, і їх уфундування. Фінансово, до сценічної реалізації постановки причинявся

Рома Прийма-Богачевська

Юрій Левицький, театральний імпресаріо, старший службовець бірки в Нью-Йорку. Чистий привіток з концерту призначено на Український Гарвардський Центр. Ціла вистава балету проходила у 3-ох годинах. Наприкінці Роми Прийма-Богачевської арчено багато квітів. При супроводі музики Е. Гріга, бариста і багати сценарії вивізані в оригінальні мистецькі декорації і костюми, з виступами солістів і масових сценарії малият та дівчат і юнаків, прем'єра тієї балетної вистави пройшла з повним успіхом. Велику залу виповнило понад 1000 глядачів, між ними дуже багато молоді.

Видні канадські вчені виступають на з'їзді „Слова” в Торонті

Оттава (ОУПІС). При видатній допомозі федерального уряду Канади перший з'їзд українських письменників об'єднаних у канадському „Слові” відбувся в Торонті в дні 1-2 червня цього року. В програмі з'їзду передбачено, крім українських доповідей і дискусій, окрему сесію англо-французької агенції і підготовку якої доручено проф. Яр. Рудницькому з Вінніпегу. На його запрошення два видатні канадські вчені, спеціалісти від меншини літератур і культур, погодилися взяти участь у згаданій сесії, а саме: д-р Ватсон Киркпатрік із Волфіл, Н. С., і д-р Корнелій Джейнен, професор Оттавського університету. Перший говорив про розвиток української літератури в Канаді, а другий про меншини проблеми багатокультурності та її літературно-виховний аспект. Від українців в цій сесії виступили пані О. Войценко з доповіддю в англійській мові про „бондлеризацію” літературних творів у минулому й сучасному та проф. М. Лупул про збереження української культури в Канаді. На англо-французьку сесію з'їзду „Слова” запрошено ряд канадських літературних неукраїнських походження. Вона відбудеться для 2-го червня від 10-ї години ранку.

ПІЛНУЄТЬСЯ НОВИЙ УКРАЇНСЬКИЙ ОСЕРЕДОК НАД ГУДСОНОМ

Нід час відвідин в УНС. На фото: пані Іванна Савицька (зліва) і мр Уляна Дячук.

Недалеко Головна Канцелярія Українського Народного Союзу та „Свободу” відвідала пані Іванна Савицька, яка — подібно, як і деякі інші громадяни — зацікавлена призначенням в новому 23-переховому житловому будинку, що його спонсорує Український Народний Союз та який саме тепер випускається в безпосередньому віддаленні від нового бороваго хмаросягу УНСоюзу над Гудсоном у Джерзі Сіті. Житловий будинок матиме 308 мешканців (апартаменти) і з нього у звичайні мрі зможе скористатися українці, що дає можливість створити в ньому новий поважний український осередок. Ці можливості, як і умови винайму мешканця та подібно були темою розмов пані Савицької з головою Уляною Дячук, головною касиркою УНСоюзу, яка приймає зголошення на мешкання та веде їх евіденцію. Про ці відвідини мова в репортажі пані Савицької з „великої подорожі за воду”, надрукованому на 2-й сторінці в цьому числі. Основні дані про новий житловий будинок, який буде переданий до вжитку вже в найближчих місяцях цього року будуть своєчасно проголошені.

ПАВЛО ДОРОЖИНСЬКИЙ ПЕРЕОБРАНИЙ НА ГОЛОВУ КРАЙОВОЇ ПЛАСТОВОЇ СТАРШИНИ В ЗСА, ЗЕНОН КОРЧИНСЬКИЙ ОЧОЛИВ ПЛАСТОВУ РАДУ

Союзівка, Кергонксон, Н.І. (Ю.Ф.). — В дні 7 і 8-го квітня ц.р. на цій оселі УН-Союзу в Кетскільських горах, відбувся 11-ий Крайовий Пластовий З'їзд, в результаті якого п. сен. Павло Дорожинський був переобраний на голову Крайової Пластової Старшини, а п. сен. Зенон Корчинський обраний на голову Крайової Пластової Ради. У з'їзді взяли участь 361 зареєстрований учасник, в тому 328 у-мандатованих представників пластових станцій з терену ЗСА, від Нью-Йорку на сході до Лос-Анджелесу на заході, крім старших пластуних і сеньйорів та Гуртків Пласту. З'їзд відкрив в суботу перед полуднем голова Крайової Пластової Старшини п. сен. Павло Дорожинський. В часі святкового відкриття з'їзду, яким проводив організаційний референт КПС п. сен. А. Мицько, після спільної молитви, яку провів капелан Пласту п. сен. О. Богдан Смик, і відспівання Пластового Гімну, ашановано пам'ять усіх членів Пласту, які відійшли у вічність в часі від останнього крайового з'їзду. З'їздом проводила президія, яку очолює п. сен. О. Б. Смик, п. сен. Тарас Дурбак і п. сен. Володимир Базарко, як заступники, і чотирі секретарі: Дарія Завадович, Неоніла Сохан, Роксоліна Мицько і Марта Кандок. Після прийняття порядку наради, вибрано з'їздові комісії, верифікаційну, номінаційну, виховну, статуту, господарсько-фінансову, Пластпріятву, пресову та резолюційну. Далше слідував звіт голови КПС в доповіді до обшарного письмового звіту з діяльності Крайової Пластової Старшини, який був розісланий перед з'їздом усім делегатам. Після звіту голови КПС звітував голова Пластової Ради п. сен. Я. Вайдуник про перебіг діяльності Крайової Пластової Старшини. Після обідньої перерви учасники з'їзду ставили питання до звітів уступаючого проводу, на які відповідали поодинокі члени Крайової Пластової Старшини. Далше слідували наради поодиноких з'їздових комісій. В год. 7:30 вечора почалась святкова вечеря для учасників з'їзду, представників організацій та гостей, яку проводив п. сен. Р. Варановський. Від привітання, після молитви, яку переівав капелан Пласту мотроф. протоієрей о. А. Селенна, прийняв на вечері Начального Пласту д-ра Юрія Старосольського, голову Головної Пластової Ради п. сен. О. Кузьмич, представників Головної Пластової Булави п. сен. М. Плавюка та інж. І. Верезовського, голову КПС Канади п. сен. Р. Вжешевського та доголітніх провідників Пласту п. сен. Яра Гладкого та О. Войчука і представників поодиноких організацій. В часі вечері відіграв з'їзд від імені Митрополита УПЦ Владислава Метислава, голова Консесторії УПЦ в ЗСА мотроф. прот. о. А. Селенна, о. д-р Володимир Галів, ЧСВВ, від парохії УКЦеркви св. Юра в Нью-Йорку, Начальний Пластун д-р Ю. Старосольський, представник Українського Конгресового Комітету Америки і Українського Народного Союзу мр Уляна Дячук, голова Головної Управи СУМА мр С. Гановський, голова Крайової Управи ОДУМ д-р С. Кальман та д-р Я. Палух від Наукового Товариства Шевченка. Зачитано ряд привітань, які наслідки на з'їзді, починаючи від привітання Верховного Архидієка УКЦеркви Кир Іосифа Сліпото, Митрополита УПЦ в ЗСА і УАПЦ Метислава, єпископа (Закінчення на стор. 5-й)

Вшановано пам'ять проф. Унбегавна

Вінніпег (СД). — Заходами Славистичного Департаменту Манітобського університету й Гуманістичного Відділу УВАН вшановано тут дня 26-го березня пам'ять видатного славіста, члена УВАН проф. Бориса О. Унбегавна. Доповіді про життя й наукову діяльність спочивлого вшанованого проф. Яр. Рудницький, д-р С. Погорілий, проф. І. Герус — Тарнавецька й проф. Г. Д. Віге. Підкреслено зв'язки проф. Унбегавна з Вінніпезьким центром славістики й українознавства.

Померла Ярослава Марія Острук

Філадельфія. — Минулого четверга, 5-го квітня, тут померла на 65-ому році життя відома письменниця і громадська діячка, зокрема ду-же активна в Філадельфійському Літературному Клубі, св. п. Ярослава Марія Острук з дому Сосенко. Покійна народилася в Боснії, у Югославії. В молодих роках, аж до Другої світової війни, жила в Галичині, опісля емігрувала і приїхала у 1950 р. до ЗСА. Тематикою її оповідань і повістей було перебіг життя українців під польською і німецькою окупаціями. Авторка написала і видала повісті: „Провалля” (1961), „Оля” (1963), „Родина Гольдів” (1964) — повість з життя жидів під німецькою окупацією, „Хуртовина гряде” (1967), роман „Те, що роз'єднує” (1967) і роман „Колі меркуть зорі” (1972). Осиротила чоловіка Себастьяна, дочку Надію Лучанко з чоловіком Любомиром, дочку Іванку Спернак з чоловіком Ворсом, онука, дашу і блічку родину й багатьох друзів.

Галина Варварів, заслужена громадянка, померла у Вашингтоні

Вашингтон. — В неділю 8-го квітня тут померла на 72-ому році життя відома й заслужена наша громадянка, св. п. Галина з Вілчеських Варварів, вдова по померлому одинадцять років тому душпастирсько-громадянськ св. п. о. Василеві Варварову, основоположникові української православної парохії св. Андрія в Вашингтоні. Народжена в Києві, св. п. Галина Варварів віддала багато труду, знання й енергії для організації українського жіноцтва на Волині, була довголітньою вчителькою українських шкіл і директоркою єврейської школи в Холмі, опісля на еміграції.

В НЬО ЙОРКУ ПОМЕРЛА ВЛ. П. РОЗАЛІЯ ГАЛІН

Нью-Йорк. — Минулої суботи, 7-го квітня, тут померла на 90-му році життя св. п. Розалія з Венгріні Угера-Галій, народжена 1884-го року в Стрию в Україні. Панахида у вівторок, 10-го квітня о год. 8-й вечора в похоронному заведенні Петра Яремчишина.

Американські робітники в обороні ув'язнених в Україні

Детройт (УІС „Смолоскип”). — 21 березня ц.р. американські робітники, які працюють в Джерал Моторс, члени 160-го Відділу професійної юні Авто-Робітників (UAW), прийняли одностайно резолюцію в обороні українських діячів, ув'язнених совєтським режимом. В резолюції говориться:

„Члени Юні Авто-Робітників, які складаються з проєктувального персоналу Джерал Моторс, закликають проти ув'язнення українських політичних в'язнів в Совєтському Союзі. Як члени Американського Робітничого Руху, ми найгостріше протестуємо проти ув'язнення політичних в'язнів в будьякій країні. Ми звертаємося до керівництва 160-го Відділу нашої Юні підтримати наш протест у відношенні до українських політичних в'язнів в совєтській Росії. Ми також звертаємося до Інтернаціонального керівництва Юні Авто-Робітників допомогти в праці для звільнення українських політичних в'язнів.”

У зв'язку з цією резолюцією, прийнятою одностайно американськими робітниками, тут відбулася 25 березня пресова конференція в приміщенні бюро „Американський Робітничий Рух”, яку влаштувала Світова Організація за Свободу (яку очолюють д-р Гарсія з Аргентини і д-р Д. Кайтловський із ЗСА) На

конференції виступили Віктор Воронський, молодий адвокат, секретар цієї організації, і заступник голови 160-го Відділу робітничої Юні Альфред Ярослав. Перебіг пресової конференції був передаваний кількома разів на місцевій телебаченні.

Відповідаючи на питання кореспондентів, В. Воронський інформувал про цю величезну вагу резолюцію американського робітництва, сказав, що Світова Організація за Свободу буде рада, коли уряд ЗСА інтервенує в справі українських політичних в'язнів та що ця організація буде докладати всіх зусиль, щоб розбудити публічну думку в цій справі. Він відмітив, яку велику роль відіграла публічна опінія в ЗСА в обороні жидів в СССР.

Альфред Ярослав заявив пресі, що відділ їхньої Юні буде робити заходи, щоб Екзекутивна Рада Авто-Робітників та американські законодавці у Вашингтоні стали в обороні переслідуваних і ув'язнених в СССР українців та інтервенували в їхній обороні.

Інформаційну працю серед американських робітників в Детройті проводили Ярослав Стасюк і керівники місцевої робітничої Юні П. Келлі і К. Вілзінські. Серед робітників і технічного персоналу великих автомобільних фабрик було масово розповсюджено памфлети про українських політичних в'язнів, які вийшли в англійській мові „Смолоскип”.

Заповіджена візита Брежнєва у Бонні хвилює німецьке суспільство

Бонн. — Преса у Західній Німеччині приносить різноманітні коментарі на тему заповідженого на травень ц.р. приїзду до Бонну генерального секретаря компартії ССР та насправжнього керівника совєтської закордонної політики Леоніда Брежнєва. Західнонімецька преса називає згідно у тому, що Брежнєв хоче прихилити уряд Західної Німеччини до совєтської концепції паневропейської конференції безпеки, на якій Совєти хочуть дістати затвердження чужого стану послідання в Європі. Совєти буди-то, за згодою німецької преси, готові зробити поступки Західній Німеччині, як пак коштам німецьких комуністичних „принципалістів”.

Помер Паблю Пікассо на 91 році життя

Париж. — У неділю 8-го квітня ц.р. помер у своїй вилі в Мужен на французькій Рів'єрі на 91-му році життя Паблю Пікассо, один із найсильніших, найбільш прославлених але й найбільш контроверсійних артистів мистецтва цього сторіччя. Паблю Пікассо, родом з Малаги в Іспанії, був сином професора Академії мистецтва в Барселоні, який вчив свого сина малюку рисувати. Паблю студіював у тій академії, як 15-тирічний юнак, після того перенісся до Академії мистецтва в Мадриді, але вже як 19-тирічний юнак переїхав до Парижу, де йколі бував настільки, що не міг купити полотна ні по-трібний йому фарб. Прийняв прізвище Пікассо своєї матері. Вславився увісний вперше в образотворчому мистецтві напрямку кубізму, але експериментував у різних напрямках та різних композиційних колоритів. Сотні його образів є в галереях і музеях мистецтва по всьому світі та в багатьох приватних колекціях різноманітних країн. Перед своєю смертю планував алаштувати ще одну виставку своїх останніх 200 образів. Цікавився також політикою і під час громадянської війни в Іспанії заявив про сторонність комуністів. Тому теж за президента Трумана заборонено йому приїзд до Америки. Але висловлювався зневажливо про совєтський „соцреалізм” в мистецтві. При його смерті було його друга з черги дружина, син і деякі близькі приятелі.

Ігор Шуган, заслужений артист, помер у Пассейку

Пассейк, Н. Дж. У неділю, 8-го квітня у вечірніх годинах в одному з місцевих шпиталів помер на 39-му році життя, після довгої недуги, св. п. Ігор Шуган, заслужений артист українських сцен, зокрема відомий із чоловічих ролей у виставах театральної студії маєстра По-

ВЛАДИЦЬ МСТИСЛАВОВИ СПОВНІЄТЬСЯ 75 РОКІВ

У вівторок, 10-го квітня 1973, Первоієрархові Української Автокефальної Православної Церкви та Української Православної Церкви в ЗСА, їх Митрополитові Владиславу Мстиславовичу, одному з найвидатніших душпастирів і діячів нашої доби, сповніється 75 років життя. З цієї нагоди Консесторія УПЦеркви в ЗСА публікує в сьогоднішньому виданні „Свободи” окремі привітання, до якого цілком певно долучатимуться українці не лиш православної, але й інших віросповідань по обох боках океану. Іс Полла етс Деснота!

Громадські збори, присвячені подіям в Україні, відбулися в Чикаго, Мінеаполіс і Милвокі

Чикаго. — З ініціативи проводив зібранням. В неділю по полудні 8 квітня громадські збори були влаштовані у Милвокі в залі української католицької парохії. У Милвокі збори підготував окремих комітет під головуванням Омеляна Логуса. Проводив зібранням Олександр Чернів, голова Крайової управи ТУСМ. Темою всіх цих громадських зборів була „Національна політика совєтського режиму на сучасному етапі та форми спротиву в Україні”. З доповідями на цю тему виступали члени Сеньйорату ТУСМ д-р Михайло Сосновський, який говорив про національну політику совєтського режиму, та д-р Василь Калинович, який ширше навітлив стосунки ТУСМ в Мінеаполіс, що його очолює студент Олександр Товстоп'ят. Він також

Дисидент Григорій Подіпольський має піддатися „психіатричному лікуванню”

Москва. — Агенція Ройтер, або припинити діяльність в обороні основних прав людини в СССР, або погодитися на виїзд з СССР. Комітет Оборони Людяських Прав в СССР виступив був з пропозицією амністії для всіх політичних в'язнів з нагоди 50-річчя утворення СССР, скасування карі смерті, а також розвинути протестну акцію у зв'язку з арештуванням і засудженням дисидентських діячів до таборів примусової праці. Григорій Подіпольський, 48 років,

Д-р Михайло Козак призначений клінічним асистентом професора

Мінеаполіс (Я.К.). — Медичний Відділ Університету Мінесоти призначив місцевого лікаря і громадського діяча д-ра Михайла Козака клінічним асистентом професора на Відділі загальної медицини (Family Practice). Й певний, що Ваш вклад в навчальну програму цієї діяльності медицини буде надзвичайно важливим в розвитку цього великого завдання. Д-р Михайло Козак студіював медичні науки в Європі і одержав диплом доктора медицини на Університеті Мінесоти. Він є членом багатьох професійних організацій і має звання Fellow в Американській Академії Родичів Лікарів. Для одержання такого звання вимагається не менше 600 годин після-дипломового навчання і відповідних іспитів. Д-р М. Козак є активним діячем місцевої української громади, зокрема серед молоді. Він і його родина є парафіянами української католицької церкви св. Константина та членами 385-го Відділу Українського Народного Союзу в Мінеаполіс.

ДЕБЮТАНТКИ „ЧЕРВОНОЇ КАЛІНИ“ 1973 РОКУ

3-го лютого 1973 року відбулися в Нью-Йорку в „Ні Гілтон Готелі“ традиційні вже Вечерниці „Червоної Каліни“, влаштовані раніше виключно колишніми українськими військовиками та в 1973 році вперше також з активною участю Платового Куреня „Червона Каліна“. Виступили 19 Дебютанток, якими були, зліва: Ірина Цюлько* — партнер Валерій Романів, Оля Озоровська — Михайло Райш, Леся Кахнич — Анатолій Пенчук, Ана Ленчик* — Марко Луцький, Ана Карпук — Богдан Назімець, Патриція О. Котик — Володимир Заліско, Маруся М. Боднарченко — Борис Андрій Мицько, Оля Шевчук — Андрій

Якубовський, Романа Сохан — Ростислав Декайло, Христина Семененко — Любомир Олесницький, Лідія Домбровська — Андрій Ленець, Оксана Сидорак — Василь Гнатів, Лариса Бобак — Юрій Ставничий, Леся Дума — Орест Лебедь, Петрус Пилипчук — Ярема Цюлько, Христя Дармограй* — Артур Белецький, Євгенія Форманюк — Нестор Яремко, Реня Юрків — Юрко Фенчен, Анна Шеметилко* — Володимир Зарицький. (Дебютантки із „зірками“ — ті, що одержали за жеребком нагороду по 50.00 доларів). Організаторами були: Іванна Ганкевич і Іоахім Вишневецький, аранжер Юрій Лопатинський — посередники.

РОЧЕСТЕРСЬКІ ДЕБЮТАНТКИ

Українські комбатанти доклали всіх зусиль, щоб вечорниці „Червоної Каліни“ не тільки закарбувалися у пам'яті юних дебютанток та їхніх партнерів, але теж, щоб надихнули їх гордістю, що належать вони до українського народу.

І так, 17-го лютого ц.р. загомоніло в залах готелю „Flagship“, розсипалися мелодії української музики та співу. Програму бенкету відкрив п. Соробей, гостей вітав д-р Рубінгер, а функції тостмаїстра та аранжера виконував д-р В. Мотика. Декорували тостмаїстра Слава Коба та Стефанія Павлович. Вечерю благословив монах Микола Бабак, за спожиті дарунки молитовно дякував о. В. Осташ. Адміністрація була в руках п. Яріша.

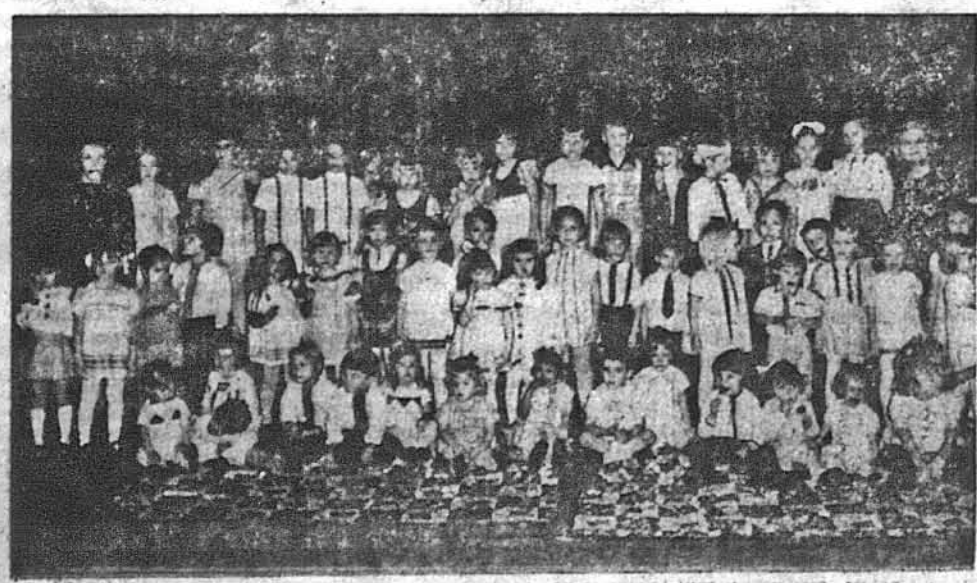
Під командою старшин, звуків маршу та гучних оплесків дебютантки усталися в лаву, слухаючи привітального слова від зорганізованого жіноцтва, в імені якого промовляла п-і І. Мартиниць, бажаючи дебютанткам та їхнім партнерам щасливого старту в життя, витривалості у змагу, вірності національним традиціям та успіхів. Із побажаннями для дебютанток та із признанням за вірність національним традиціям виступив посадинок Рочестеру Стівен Мей.

Удекорований лентами та квітами перевели пані із 46-го та 47-го Відділів США, а індивідуальне представлення перевела Ірина Михайлюк.

ВИШИВАНА ЗАБАВА

Якщо ваша дитина чи внука не була на Вишиваній забаві 29-го Відділу США в Чикаго 4-го березня, то багато втратила. Бо не лише кожна дитина, яка тут прибула, показала чудову українську вишивку, але також гарно забавилася, танцювала, приймаючи участь в грах. Дітячків та гри відбувалися під звуки знайомих на терені Чикаго оркестри „Трубадур“ п-ва Пошиваників. Мами ставали в коло разом з найменшими і виводили „Подольчанку“, „Вію вінець“, „Голі-полі“ та багато інших танків. Тати також брали участь, змагаючись із шнурком і за гурт дістали „лизики“.

Програма „Садочка казок“ вдалася, бо вибрана пісенька та рухи до неї саме підходили до віку і виконання дітей. Вбрані у вишиваніх суконочках чи сорочках, а на го-

Презентацію дебютанток відібрав Комітет: д-р Л. Рубінгер та п. Яріш від ОБУА; В. Білан та О. Соробей від Станції Братства; Дивізійників; пані С. Зелез і М. Покх від Українського Золотого Хреста, пані І. Мартиниць та І. Михайлюк від 47-го Відділу Союзу Українок Америки і пані С. Коба та С. Павлович від 46-го Відділу США; М. Легун від ОЖ ОЧСУ; п. Вірло — від студентів.

До успішного перебігу Вечорниці у великій мірі причинилися оркестра о. Ореста Грицика із Сиракуз, яка виконувала переважно українські пісні. Д-р В. Мотика аранжував збірні тан-

ки, оживляючи настрої залу.

Чистий дохід з імпрези розподілено: на Фонд „Червона в потребі“, 100 дол.; на Ювілейний фонд НТШ, 100 дол.; на пресовий фонд „Вістей Комбатанта“, 100 дол.; на пресовий фонд „Нашого Життя“, 50 дол.; на ювілейний фонд СФУЖО, 50 дол.; на Фонд оборони і допомоги політв'язням, 50 дол.; на Школу Українознавства ім. Тараса Шевченка в Рочестері, 75 дол.; на Школу Українознавства при церкві св. Покрови, 25 дол.; на дитячу світлицю в Рочестері, 50 кол.

Іванна Мартиниць

Бенкет градуантам у Гамільтоні

Проф. П. Потічний відкрив бенкет градуантів. При головному столі представники міністерства освіти, університету, міської Шкільної Ради, Управи міста, місцевого КУК, Об'єднання Українських Професіоналів і Підприємців Канади, представники Церков, майстер церемонії, представник Градуантського комітету. При передніх столах сиділи градуанти, а за ними (напроти промовця) — голови українських організацій.

Т-во Українських Професіоналів і Підприємців, під проводом д-ра П. Потічного, проф. університету Мек Мастер, вперше на цьому терені, влаштувало 24-го лютого ц.р. бенкет градуантам при повній підтримці місцевого Відділу КУК.

Комітет під проводом д-ра М. Скаба, з Б. Кульчицьким, М. Ольховим, М. Німчуком, адв. М. Перожаком і численними іншими, з-поза Т-ва, добився успіху. Зала Українського Осередку вщерть переповнилася місцевими й позамісцевими гостями. Градуанти вищих учбових закладів було коло 30 і приблизно 40 середньошкільників і з Курсів Українознавства.

Проф. В. Тарнопольський виголосив слово зі знанням пенірки сучасної молоді, що сприйнято з великою увагою, особливо молодих людей. Вечір у п.р. ісмиювало тріо „Каліна“ з Торонто. Кожний градуант дістав поштовий листок з портретом Т. Шевченка, з його словами: „свого не цурайтесь“. Майстром церемонії був місцевий фінансист В. Самець. Однак, слушне було зауваження, що в офіційній частині замало вживано українську мову.

Після офіційної частини відбувалися танці в супроводі оркестри „Рів'єра“ з Торонто.

О. Х.

16 ДЕБЮТАНТОК НА БАЛЮ ЛІКАРІВ І ІНЖЕНЕРІВ У НЬО ЙОРКУ

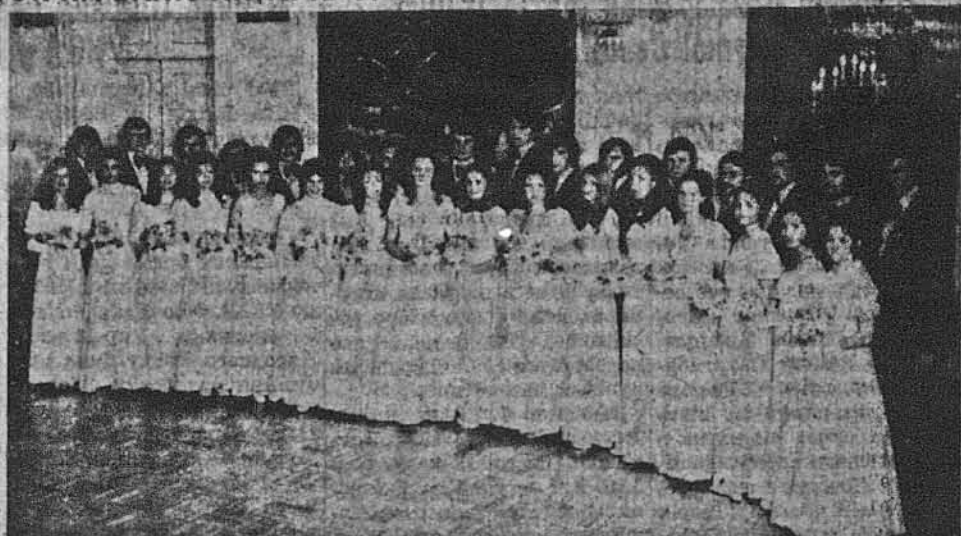
Одна з кращих товарисько-розважальних атракцій карнавалового сезону на терені Метрополі Нью-Йорк це — традиційний лікарсько-інженерський бал з презентацією дебютанток. Цей бал, який влаштовували метрополітальні Нью-Йоркські Відділи Українського Товариства Північної Америки та Товариства Українських Інженерів Америки, відбувся 10-го лютого ц.р. в елегантних залах готелю „Пер“ з участю понад 600 осіб, з того біля 200 студентів коледжів і університетів. Цього року господарями були лікарі.

Дебют підготували й переводили пані від Секції Дружби Лікарів при Нью-Йоркському Відділі УЛТА, а саме: Олександра Терлецька (голова Секції), Віра Кушнір і Нана Соцінська. Комітет пань-дружини інженерів репрезентували Ева Церкевич і Еля Процюк.

Бал попередила товариська гуртка при коктейлях, а потім відбувся бенкет при звуках оркестри „Амор“, яка грала також до танців під диригентурою п. М. Романенка.

Д-р Роман Кисілевський, імпрезовий референт і доволіний організатор балів, представив голову Нью-Йоркського Метрополітарного Відділу УЛТА д-ра Маркіяна Мігоцького й голову Відділу ТУІА інж. Костя Церкевича.

Д-р М. Мігоцький привітав голів Головних Управ: УЛТА — д-ра Олега Волянського, і ТУІА — інж. Євгена Івашкова і гостей, описавши історію цієї репрезентативної імпрези, яку в 1950 р. започаткувало тодішнє УЛТА і, яка понад 20 років мандрує річково, із залу до залу, спочатку на „доліні міста“, „Ветовен Голл“, „Шато Гарден“, Український На-

Дебютантки та їх ескорти (зліва): Лариса Вих і Мирон Залуцький, Марта Ворожко і Олег Заліць, Зірка Галібей і Андрій Стефанівський, Лідія Клобас і Андрій Пилико-ський, Лариса Крупа і Володимир Ткач, Христя Охримович і Ярослав Ринчик, Ірина Пастухів і Ярослав Слюсаренко, Христя Розовська і Ігор Стельмак, Гануся Рогожа і Борис Сумик, Александра Сушків і Нестор Голіньський, Дарка Франкен і Олег Пили-виць, Мотря Ходковська і Ігор Гіль, Ганя Цегельська і Олексій Цейль, Сусанна Цегель-ська і Ігор Рак, Дануся Шебунгак і Андрій Рейнер, Христя Яворська і Мирон Крайчук.

родний Дім „Менгетен Пля-за“, щоб 9 років тому, вже разом з інженерами опини-лись у „Валдорф Асторія“, в реліквії в готелі „Пер“. Він подякував паням з Комітету, які вже десять років виклада-ють багато труд у вишкіл дебютанток і підготову їх-ньої презентації. Подякував також студентам, що так чис-ленно прибули на бал і тим задокументували їх кон-такт з цими двома не тільки професійними але й громад-ськими організаціями.

Потім промовляв інж. К. Церкевич, підкреслюючи то-вариське значення балу і дебюту, які символічно аво-дять молодих панночок в у-країнську громаду.

Організатором з боку ТУІА був інж. архітект Ярослав Сичинський.

Біля 10 год. вечора насту-пила кульмінаційна частина балу, а саме презентація 16-ти дебютанток. Під звуки „королівського маршу“ пара за парою дебютантки, одна краща від другої, з подекуди напруженими, але усміхне-ними обличчями, у супроводі елегантних, пристійних ес-кортів, входили на залу і по-вільним кроком невеличкі білі квіти у великому букеті пли-ли по паркетовій підлозі, згинались у глибокому покл-оні й формували довгий бі-ло-чорний ряд перед оркест-рою. Відчувалося приємне напруження. Здавалося, що в певних хвилинах глядачі, зокрема батьки молодих ді-вчаток затримали віддих під впливом зворушливого мо-менту. Коли ж інж. Любомир Калінич відчитував імена й прізвища дебютанток і їхніх есکورтів зала наповнювалася гучними оплесками і вигу-ками признання й захоплен-ня. Пані Олександра Тер-лецька підходила до кожної

дебютантки, гратувувала її та при допомозі д-ра Остапа Термаківця, члена управи Відділу УЛТА, передавала пам'яткову золоту комюні-ку.

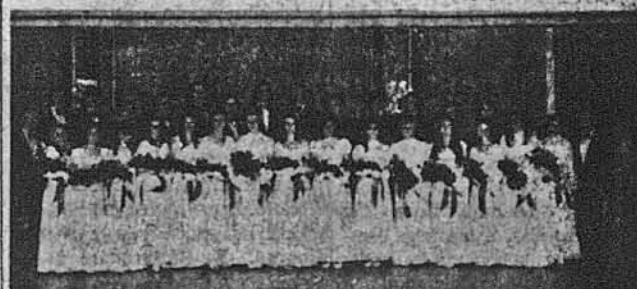
Загалом танці протягну-лись до 3-ї год. ранку.

Як довідусь, цей, кож-

ного року чим раз більш у-пішний, громадсько-карита-тивний бал, з якого чистий прибуток завжди йде на до-бродійні цілі, на другий рік відбудеться 9-го лютого у цій же залі. Тим разом го-подарями будуть інженери.

Евас

БАЛ ІНЖЕНЕРІВ У ЛОС АНДЖЕЛЕСІ

Дебютантки (зліва): Оля Чупіль, Катерина Бакай, Мері-Енн Грінді, Лариса Сметь, Ліда Тор, Зіна Гринченко, Талі-ді Бойко, Оксана Сиволан, Аліка Бодо, Анна Івашко, До-рін Пригарські, Інгрид Рівані, Анна Кадубець, Ліз Вестон, Христя Обух. Ескорти (зліва): Роман Шумний, Олександр Каштанюк, Алекс Рівані, Андрій Кітаский, Славо Шпак, Борис Корінь, Юрко Корінь, Тарас Шенкар, Мирон Па-сінь, Грицько Гнип, Джейл Преліс, Адриан Маринюк, Віктор Філіпов, Тарас Врікнер, Лев Гасевський, Вели пре-зентацію: п-і Наталка Власенко і Любомир Осадца.

Товариство Українських Ін-женерів Америки — Відділ Каліфорнії, організувалося і оформилося у листопаді 1963 року. Це професійне Т-во, якого члени, крім своєї праці, працюють також май-же у всіх світських і церков-них організаціях. ТУІА вла-штує референції.

Традиційні бали інженерів є одні з найкращих балів мі-ста Лос-Анджелесу. На ці бали приїжджають люди з Сан Франциско, Сан Дієго, Аризони й інших місцевостей, щоб бодяй хоч раз у рік забавитися в культурній атмо-сфері. Управа Відділу ТУІА дбає головню про нашу мо-лодь і на кожний бал дає їй перше місце, а найголовні-ше спонсорів і організаторів презентації дебютанток. Калі-форнійський Відділ ТУІА єдиний що акцію започатку-вав і продовжує її з інше-нерською прецизністю. Бать-ки, що мають доньок, яких вже пора пустити на перші гулі, роблять це саме на ба-ло українських інженерів.

Цьогорічний бал інженерів був одним з найкращих, що досі відбувалися. Передусім „Віденська зала“ у Hunting-ton-Sheraton готелі переноси-ла присутніх у якийсь на-зовий світ. Молодь, а голов-но дебютантки були захоп-лені. Оркестрою проводив один з професорів гайскули, що вчить музики. Цей про-фесор має також свою оркес-тру, яка часами грає в тім готелі.

Напереміну Наталка Вла-сенко та інж. Любомир Осад-ца викликали по імені де-бютанток. Дебютантки в су-проводі батьків виходили під оплески публіки на залу і уставлялися із батьками в ряд, а в міжчасі Н. Власен-ко й інж. Л. Осадца подава-ли до відома присутнім про-таланти та уподобання де-бютанток.

В таких самім порядку би-ли представлені також і ес-корти дебютанток, з тією тільки різницею, що ескорти виходили перед публіку са-мі, без супроводу. Вони при-ступали до своїх дебютанток, а батьки дебютанток переда-вали їм доночок. Вальс почаво-валось для дебютанток, які до першого танцю запросили батьків. Батьки по чільних кроках танцю знову переда-вали доночок ескортам, з чого й дебютантки і ескорти були дуже раді. Весілі за молоді-ми пішли в танець, і де-що менше молоді і так бал ін-женерів проходив під управ-лінням професора інж. О. Вла-сенка і закінчився, як співа-ємо у пісні, „о пія до дру-гої години“. Декто жалівся, що знову прийдеся чекати рік чекати, щоб провести на-ло час на балю інженерів.

інж. Олександр Скоробко

Велике добре діло „Незабудьків“

„Незабудьки“ — це назва юнацького гуртка пласту-нок у Нью-Йоркській Станції; цей гурток записав недавно на свій рахунок небуденне пластове добре діло, чим — без сумніву — заслужив, щоб уся наша громада до-відалася про нього.

Навесні 1972 р. почали пластунок гуртка „Неза-будьки“ приготувалися до третьої пластової проби, ко-трої однією з вигод є вико-нати гуртом добре діло. Гур-ток узняв на себе завдання заробити на Фонд Катедр У-країнознавства в Гарвардс-ькому університеті суму 500 дол.

Варішати легко; не так легко виконати. Пластунам гуртка „Незабудьки“ до-велось переконалися, що уді-лювання лекцій молодшим учням, чи навіть продаж ви-шивок і прикрас на ялинку на передріздвяному пласто-вому „Базарі“ тільки напо-ловину наблизили їх до за-планованої цілі. Тоді вда-лись вони до випробуваного в нас способу: двічі влашту-вали в залі під церквою про-даж приготованих ними ж печива, й це вможливило їм передати на ФКУ 29-го гру-дні 1972 р. суму 500 дол.

Гурток „Незабудьки“ з Нью-Йорку не тільки виконав одну з передумов третьої пластової проби, але також дав своїм ровесникам і ро-весницям гарний зразок, щоб їх наслідувати.

„Незабудьки“. Сидять (зліва): Ана Будна, Юлія Терешук, Христя Яворська, впоряд-ники ст. пл. Христя Гордишська, Христя Чайковська, Христя Голіньська. Стоять (злі-ва): Марта Бойко, Роса Тимків, Доза Сигіда, Орієн Треншеска, Інуєн Жереб-ська, Ірка Шараневич, Олі Ретська.

НАУКОВЕ ТОВАРИСТВО ІМ. ШЕВЧЕНКА 100 РОКІВ БУДУЄ СВІТЛЕ МАЙБУТНЄ УКРАЇНСЬКОГО НАРОДУ НА НАЙТРИВКІШИХ ОСНОВАХ НАУКИ, ЗНАННЯ І ПРАВДИ. ДОПОМОЖІМО ЙОМУ В ЦЬОМУ ЩЕДРОЮ ПОЖЕРТВОЮ НА ЙОГО ЮВІЛЕЙНИЙ ФОНД!

SHEVCHENKO SCIENTIFIC SOCIETY
302 WEST 13th STREET NEW YORK, N.Y. 10014

П. ДАТСКОЖИНСЬКИЙ ПЕРЕОБРАНИЙ...

(Закінчення зі стор. 1-ої)

УКРПЕРЕС, Кир Ярослав, першу чергу великий вклад Габра, Крайових Пластових Старшин, Великих Братів і Німеччини. Конференції Молодечки, Організації при УККА, Світової Української Прес-Асоціації, УНР в ЗСА, Крайової Управи Вратства, Кирів і УД УНА, Товариства воїнів УПА ім. ген. Т. Чупринки, Вратства „Бродівців”, Об'єднання Українців „Католіки”, „Провидіння”, Українського Робітничого Союзу, Головної Управи ООЧСУ, ТУК та інших. У мистецькій програмі в часі вечір виступили юначки з Пластових Станиць в Іонкерсі, Пасейку та Керонісоні. Після вечір продовжувався виступами. Відбулася дискусія над звітним уступаючого крайового пластового проводу, яка закінчилась урочистою церемонією з призначенням уступаючої Крайової Пластової Старшини. В дискусіях і звіті з перебігу діяльності Крайової Пластової Старшини відмічено в

На Чорноморському побережжі виникло нове місто Іллічівськ

Київ. — Розташоване недалеко від міста Одеси селище, в якому раніше жили рибальські з родинною армією, частина портівих вантажників, що доїжджали раніше на працю до одеського порту, перетворене в кінці березня 1973 року в місто, під назвою Іллічівськ. Советська преса не подає попередньої назви селища, лише нову, „інтернаціональну”, що мала б нагадувати про Ілліча Леніна — Ульянова. „Известия” з 31 березня у вісці „Супутник Одеси” подали, що „загублений серед випаленого одеського степу Сухий Лиман віддав цікавий мореплавців. Правда, у найширшому місці його можна було перебрести, але Сухий Лиман мав і свої особливості: він близько Одеси і від моря віддалений лише піщаною косою”. Лиман спочатку „освоїли” будівельники кораблів, потім там був рибальський порт, згодом розчистили землеробів, які двоє в Лиман почали заплувати морські та океанські кораблі. Тепер Іллічівськ обернено у місто, в якому буде жити кругло 100 000 людей. До порту в Іллічівському припливають кораблі з усього світу. Місто розбудується за пляном, із широкими вулицями і площами.

Грецькі єпископи відмовилися прийняти резигнацію архієпископа Ієронімоса

Атени. — У зв'язку з рішенням Синоду єпископів Грецької Православної Церкви не прийняти резигнації голови цієї церкви, архієпископа Ієронімоса, архієпископ цю резигнацію формально відхилив. Як відомо, причини резигнації архиєпископа Ієронімоса були фактично політичної натури, бо він мав труднощі з військовим режимом у Греції, який вважав Ієронімоса прихильником усуненого короля. Противники архієпископа намагалися використати проти нього заклад, що мовляв, він „по-диктаторському” править церквою і доводив до конфлікту з Константинопольським патріархом, який вважався духовним зверхником усіх православних церков у світі. Справу резигнації поладнали в той спосіб, що архієпископ Ієронімос матиме тепер тримісячну відпустку, в час якої Синод буде старатися поладнати конфліктні проблеми.

ЗА НАШУ ФІНАНСОВУ БАЗУ

(Закінчення зі стор. 2-ої)

Яке завдання мала б виконувати новостворена установа? На мою скромну думку, ця установа мала б у першу чергу визначити нашіми людьми створити комісію, яка розглядала б і докладно вивчала можливість — в першу чергу — як здобути гроші, а згодом здобути і помножувати капітал, який буде тим „Скарбом Українського Народу”, яким можна буде фінансувати різні господарські і промислові підприємства для пошарення економічної сили нашого поселення, видавати друком наукові твори, що лежать на полицях УВАН і УВУ, добитися власної радіостанції, що не є дефіцитним підприємством, придбати власну фабрику, допомогти побудувати дім старців, покласти на науковим установам, і організаціям Матеріально підтримувати шляхетні заходи, вашої молоді, закупити землю, яку можна було б розарендувати між наших людей і таким чином заробити гроші частинно зупинити на народні цілі. Вреши допомогати школам українців в Україні, як та кож допомогти своїм дитиною у сплату землі, купленої митр. Мстиславом у Бавд Вруку, і т. п.

До Управління новоствореної установи повинні увійти представники фінансових установ, і р о ф е с і о н а л і с т і в, представники молоді, преси, при чому установа мусить мати аполітичний характер, бути всеукраїнською установою на базі фінансово-харитативної.

Тому, що українська еміграція розселилася в багатьох країнах, а тим самим стала міжнародною проблемою, пропонується установа згодом повинна набути міжконтинентальний характер і бути всеукраїнською установою.

Я подав тільки загальні рамки того, що можна на початку запропонувати, бо перед нами поставили великі завдання, а саме економічного характеру, але й справу престижу, пропаганди та національної гордості.

Про всі успіхи, плани, здобуті засоби Дирекція „Скарбу Українського Народу” повинна повідомляти наше громадянство в українській пресі.

На закінчення хочу згадати, що з уваги на „Гарвардську капанію”, яка інтенсивно велася серед українського громадянства протягом кількох останніх місяців, я здержувався з публікуванням цієї статті, щоб не перешкоджати збірковій акції на Гарвард. Тепер справа Гарварду у загальному майже поладана і тому вважаю, що порядком дискусії час надрукувати і цю мою статтю.

бу Українського Народу” сів, я здержувався з публікуванням цієї статті, щоб не перешкоджати збірковій акції на Гарвард. Тепер справа Гарварду у загальному майже поладана і тому вважаю, що порядком дискусії час надрукувати і цю мою статтю.

На закінчення хочу згадати, що з уваги на „Гарвардську капанію”, яка інтенсивно велася серед українського громадянства протягом кількох останніх місяців, я здержувався з публікуванням цієї статті, щоб не перешкоджати збірковій акції на Гарвард. Тепер справа Гарварду у загальному майже поладана і тому вважаю, що порядком дискусії час надрукувати і цю мою статтю.

На закінчення хочу згадати, що з уваги на „Гарвардську капанію”, яка інтенсивно велася серед українського громадянства протягом кількох останніх місяців, я здержувався з публікуванням цієї статті, щоб не перешкоджати збірковій акції на Гарвард. Тепер справа Гарварду у загальному майже поладана і тому вважаю, що порядком дискусії час надрукувати і цю мою статтю.

На закінчення хочу згадати, що з уваги на „Гарвардську капанію”, яка інтенсивно велася серед українського громадянства протягом кількох останніх місяців, я здержувався з публікуванням цієї статті, щоб не перешкоджати збірковій акції на Гарвард. Тепер справа Гарварду у загальному майже поладана і тому вважаю, що порядком дискусії час надрукувати і цю мою статтю.

На закінчення хочу згадати, що з уваги на „Гарвардську капанію”, яка інтенсивно велася серед українського громадянства протягом кількох останніх місяців, я здержувався з публікуванням цієї статті, щоб не перешкоджати збірковій акції на Гарвард. Тепер справа Гарварду у загальному майже поладана і тому вважаю, що порядком дискусії час надрукувати і цю мою статтю.

На закінчення хочу згадати, що з уваги на „Гарвардську капанію”, яка інтенсивно велася серед українського громадянства протягом кількох останніх місяців, я здержувався з публікуванням цієї статті, щоб не перешкоджати збірковій акції на Гарвард. Тепер справа Гарварду у загальному майже поладана і тому вважаю, що порядком дискусії час надрукувати і цю мою статтю.

На закінчення хочу згадати, що з уваги на „Гарвардську капанію”, яка інтенсивно велася серед українського громадянства протягом кількох останніх місяців, я здержувався з публікуванням цієї статті, щоб не перешкоджати збірковій акції на Гарвард. Тепер справа Гарварду у загальному майже поладана і тому вважаю, що порядком дискусії час надрукувати і цю мою статтю.

На закінчення хочу згадати, що з уваги на „Гарвардську капанію”, яка інтенсивно велася серед українського громадянства протягом кількох останніх місяців, я здержувався з публікуванням цієї статті, щоб не перешкоджати збірковій акції на Гарвард. Тепер справа Гарварду у загальному майже поладана і тому вважаю, що порядком дискусії час надрукувати і цю мою статтю.

На закінчення хочу згадати, що з уваги на „Гарвардську капанію”, яка інтенсивно велася серед українського громадянства протягом кількох останніх місяців, я здержувався з публікуванням цієї статті, щоб не перешкоджати збірковій акції на Гарвард. Тепер справа Гарварду у загальному майже поладана і тому вважаю, що порядком дискусії час надрукувати і цю мою статтю.

На закінчення хочу згадати, що з уваги на „Гарвардську капанію”, яка інтенсивно велася серед українського громадянства протягом кількох останніх місяців, я здержувався з публікуванням цієї статті, щоб не перешкоджати збірковій акції на Гарвард. Тепер справа Гарварду у загальному майже поладана і тому вважаю, що порядком дискусії час надрукувати і цю мою статтю.

На закінчення хочу згадати, що з уваги на „Гарвардську капанію”, яка інтенсивно велася серед українського громадянства протягом кількох останніх місяців, я здержувався з публікуванням цієї статті, щоб не перешкоджати збірковій акції на Гарвард. Тепер справа Гарварду у загальному майже поладана і тому вважаю, що порядком дискусії час надрукувати і цю мою статтю.

На закінчення хочу згадати, що з уваги на „Гарвардську капанію”, яка інтенсивно велася серед українського громадянства протягом кількох останніх місяців, я здержувався з публікуванням цієї статті, щоб не перешкоджати збірковій акції на Гарвард. Тепер справа Гарварду у загальному майже поладана і тому вважаю, що порядком дискусії час надрукувати і цю мою статтю.

На закінчення хочу згадати, що з уваги на „Гарвардську капанію”, яка інтенсивно велася серед українського громадянства протягом кількох останніх місяців, я здержувався з публікуванням цієї статті, щоб не перешкоджати збірковій акції на Гарвард. Тепер справа Гарварду у загальному майже поладана і тому вважаю, що порядком дискусії час надрукувати і цю мою статтю.

На закінчення хочу згадати, що з уваги на „Гарвардську капанію”, яка інтенсивно велася серед українського громадянства протягом кількох останніх місяців, я здержувався з публікуванням цієї статті, щоб не перешкоджати збірковій акції на Гарвард. Тепер справа Гарварду у загальному майже поладана і тому вважаю, що порядком дискусії час надрукувати і цю мою статтю.

На закінчення хочу згадати, що з уваги на „Гарвардську капанію”, яка інтенсивно велася серед українського громадянства протягом кількох останніх місяців, я здержувався з публікуванням цієї статті, щоб не перешкоджати збірковій акції на Гарвард. Тепер справа Гарварду у загальному майже поладана і тому вважаю, що порядком дискусії час надрукувати і цю мою статтю.

На закінчення хочу згадати, що з уваги на „Гарвардську капанію”, яка інтенсивно велася серед українського громадянства протягом кількох останніх місяців, я здержувався з публікуванням цієї статті, щоб не перешкоджати збірковій акції на Гарвард. Тепер справа Гарварду у загальному майже поладана і тому вважаю, що порядком дискусії час надрукувати і цю мою статтю.

На закінчення хочу згадати, що з уваги на „Гарвардську капанію”, яка інтенсивно велася серед українського громадянства протягом кількох останніх місяців, я здержувався з публікуванням цієї статті, щоб не перешкоджати збірковій акції на Гарвард. Тепер справа Гарварду у загальному майже поладана і тому вважаю, що порядком дискусії час надрукувати і цю мою статтю.

На закінчення хочу згадати, що з уваги на „Гарвардську капанію”, яка інтенсивно велася серед українського громадянства протягом кількох останніх місяців, я здержувався з публікуванням цієї статті, щоб не перешкоджати збірковій акції на Гарвард. Тепер справа Гарварду у загальному майже поладана і тому вважаю, що порядком дискусії час надрукувати і цю мою статтю.

На закінчення хочу згадати, що з уваги на „Гарвардську капанію”, яка інтенсивно велася серед українського громадянства протягом кількох останніх місяців, я здержувався з публікуванням цієї статті, щоб не перешкоджати збірковій акції на Гарвард. Тепер справа Гарварду у загальному майже поладана і тому вважаю, що порядком дискусії час надрукувати і цю мою статтю.

На закінчення хочу згадати, що з уваги на „Гарвардську капанію”, яка інтенсивно велася серед українського громадянства протягом кількох останніх місяців, я здержувався з публікуванням цієї статті, щоб не перешкоджати збірковій акції на Гарвард. Тепер справа Гарварду у загальному майже поладана і тому вважаю, що порядком дискусії час надрукувати і цю мою статтю.

На закінчення хочу згадати, що з уваги на „Гарвардську капанію”, яка інтенсивно велася серед українського громадянства протягом кількох останніх місяців, я здержувався з публікуванням цієї статті, щоб не перешкоджати збірковій акції на Гарвард. Тепер справа Гарварду у загальному майже поладана і тому вважаю, що порядком дискусії час надрукувати і цю мою статтю.

На закінчення хочу згадати, що з уваги на „Гарвардську капанію”, яка інтенсивно велася серед українського громадянства протягом кількох останніх місяців, я здержувався з публікуванням цієї статті, щоб не перешкоджати збірковій акції на Гарвард. Тепер справа Гарварду у загальному майже поладана і тому вважаю, що порядком дискусії час надрукувати і цю мою статтю.

На закінчення хочу згадати, що з уваги на „Гарвардську капанію”, яка інтенсивно велася серед українського громадянства протягом кількох останніх місяців, я здержувався з публікуванням цієї статті, щоб не перешкоджати збірковій акції на Гарвард. Тепер справа Гарварду у загальному майже поладана і тому вважаю, що порядком дискусії час надрукувати і цю мою статтю.

На закінчення хочу згадати, що з уваги на „Гарвардську капанію”, яка інтенсивно велася серед українського громадянства протягом кількох останніх місяців, я здержувався з публікуванням цієї статті, щоб не перешкоджати збірковій акції на Гарвард. Тепер справа Гарварду у загальному майже поладана і тому вважаю, що порядком дискусії час надрукувати і цю мою статтю.

На закінчення хочу згадати, що з уваги на „Гарвардську капанію”, яка інтенсивно велася серед українського громадянства протягом кількох останніх місяців, я здержувався з публікуванням цієї статті, щоб не перешкоджати збірковій акції на Гарвард. Тепер справа Гарварду у загальному майже поладана і тому вважаю, що порядком дискусії час надрукувати і цю мою статтю.

На закінчення хочу згадати, що з уваги на „Гарвардську капанію”, яка інтенсивно велася серед українського громадянства протягом кількох останніх місяців, я здержувався з публікуванням цієї статті, щоб не перешкоджати збірковій акції на Гарвард. Тепер справа Гарварду у загальному майже поладана і тому вважаю, що порядком дискусії час надрукувати і цю мою статтю.

На закінчення хочу згадати, що з уваги на „Гарвардську капанію”, яка інтенсивно велася серед українського громадянства протягом кількох останніх місяців, я здержувався з публікуванням цієї статті, щоб не перешкоджати збірковій акції на Гарвард. Тепер справа Гарварду у загальному майже поладана і тому вважаю, що порядком дискусії час надрукувати і цю мою статтю.

На закінчення хочу згадати, що з уваги на „Гарвардську капанію”, яка інтенсивно велася серед українського громадянства протягом кількох останніх місяців, я здержувався з публікуванням цієї статті, щоб не перешкоджати збірковій акції на Гарвард. Тепер справа Гарварду у загальному майже поладана і тому вважаю, що порядком дискусії час надрукувати і цю мою статтю.

На закінчення хочу згадати, що з уваги на „Гарвардську капанію”, яка інтенсивно велася серед українського громадянства протягом кількох останніх місяців, я здержувався з публікуванням цієї статті, щоб не перешкоджати збірковій акції на Гарвард. Тепер справа Гарварду у загальному майже поладана і тому вважаю, що порядком дискусії час надрукувати і цю мою статтю.

На закінчення хочу згадати, що з уваги на „Гарвардську капанію”, яка інтенсивно велася серед українського громадянства протягом кількох останніх місяців, я здержувався з публікуванням цієї статті, щоб не перешкоджати збірковій акції на Гарвард. Тепер справа Гарварду у загальному майже поладана і тому вважаю, що порядком дискусії час надрукувати і цю мою статтю.

ВАШЕ ВИСОКОПРЕОСВЯЩЕНСТВО, НАШ ДОРОГИЙ ПЕРВОСВЯТИТЕЛЮ І БАТЬКУ

У День Вашого народження прийміть від нас, Членів і Працівників Консисторії, наші щирі синівські побажання. У своїй молитві, ми просимо нашого Пастиронаглядника Ісуса Христа, щоб поблагословив Ваше Високосвященство здоров'ям, продовжив дні життя Вашого, щоб це багате, багате літ було великим кораблем Української Православної Церкви, якій слідує ісповідницькими водами розбурханими різними безбожницькими і матеріалізованими вітрами нинішнього апокаліптичного часу.

Нехай по молитвах наших і заступництві Первомученика Архидиякона Степана та Святого Українського Князя Мстислава, Господь, поблагословить і осявить Ваш тяжкий, з великими жертвами труд на так відповідальному, перед Богом і Українським Народом, Первосвященствуючому Митрополитові Престолі нашій страдливій Святої Соборної, Апостольської Української Православної Церкви.

Нехай буде благословення імя Твоє, наш Первосвященствую, серед християнських народів, як твердого оборонця Вселенської Православ'я і вірного, відданого сина Української Православної Церкви. Спаси, Христе, і помилуй Владико нашого Високосвященного Митрополита, Христе, і помилуй Владико нашого.

ВИСОКОПРЕОСВЯЩЕННЮ МИТРОПОЛИТА МСТИСЛАВА НА МОЇ І ВЛАГІ ЛІТА.

Іс Полла е т і, Деспота.

За Консисторію —

О. А. СЕЛЕПИНА

1-ий Відділ США в Нью Йорку

— аналитик —

ПЕРЕДВЕЛИКОДНІЙ БАЗАР

в неділю, 15-го квітня 1973 року

від год. 8-ої рано до 2-ої по полудні

під числом 27 East 7th Street в НЬЮ ЙОРКУ

напроти церкви св. Юра.

ДО НАБУТТЯ ГАРНІ РІЧІ НА ДАРУНКИ З НАГОДИ ВЕЛИКОДНІХ СВЯТ КРА: ВИШИВКА, КЕРАМІКА, ПИСАНКИ, ВЗОРІ, А ТАКОЖ СМАЧНЕ ПЕЧИВО ДОМАШНЬОЇ РОБОТИ.

ДО УЧАСТІ ЗАПРОШУЄ ВСІХ

УПРАВА 1-го ВІДДІЛУ США в НЬЮ ЙОРКУ

В 55-ТІ РОКОВИНІ ІСНУВАННЯ СЛАВНОЇ КАПЕЛИ БАНДУРИСТІВ ім. Тараса Шевченка

Диригент — Григорій Нитастий

ВІДБУДУТЬСЯ КОНЦЕРТИ

CLEVELAND — Неділя, 15 КВІТНЯ 1973 р., 4:00 по пол. Normandy H. S. Auditorium, 2500 W. Pleasant Valley

SAN DIEGO — Субота, 5 ТРАВНЯ 1973 р., 8:00 веч. Civic Theatre, Community Concourse

LOS ANGELES — Неділя, 6 ТРАВНЯ 1973 р., 3:30 по пол. Shrine Auditorium, 665 W. Jefferson Blvd.

SAN FRANCISCO — Вівторок, 8-го ТРАВНЯ 1973 р., 8:00 веч. War Memorial Opera House Civic Center

PORTLAND — Четвер, 10-го ТРАВНЯ 1973 р., 8:00 веч. Lincoln H. S. Auditorium, 1600 S. W. Salmon St.

VANCOUVER — П'ятниця, 11 ТРАВНЯ 1973 р., 8:00 веч. Queen Elizabeth Playhouse, 649 Cambie St.

CALGARY — Субота, 12 ТРАВНЯ 1973 р., 8:30 веч. University Theatre, University of Calgary

EDMONTON — Неділя, 13 ТРАВНЯ 1973 р., 3:00 по пол. Jubilee Auditorium, 114 St. & 57th Ave.

SASCATOON — Вівторок, 15 ТРАВНЯ 1973 р., 8:00 веч. Centennial Auditorium, Pacific & 22nd St.

REGINA — Середня, 16 ТРАВНЯ 1973 р., 8:00 веч. Sheldon Williams Collegiate Auditorium, 2601 Coronation

WINNIPEG — Четвер, 17 ТРАВНЯ 1973 р., 8:30 веч. Playhouse Theatre, Market Ave. & Main St.

THUNDER BAY — П'ятниця, 18 ТРАВНЯ 1973 р., 8:00 веч. Lakeview H. S. Auditorium, 283 Gibson Ave., St. P.

MINNEAPOLIS — Субота, 19 ТРАВНЯ 1973 р., 8:00 веч. St. Paul Civic Center, 140 W. 5th St.

CHICAGO — Неділя, 20 ТРАВНЯ 1973 р., 7:00 веч. Orchestra Hall, 220 So. Michigan Ave.

Квитки вже тепер можна набувати в українських мистецьких та парафіях.

Спроможніші матеріально устатуйте спонсори концерти, Ваше ім'я буде узагайнене на програмах Капели.

Хай не буде ні одного українця, хто не послухав би при цьому концерті Капели Бандуристів, з добрим складом та оновленою програмою.

Після Загальних Зборів чайок і перекуска.

ЗА ОКРУЖНУ УПРАВУ:

Д-р Пилип Телішевський Д-р Богдан Бутей

секретар голова

Бл. п. ЄВГЕНІЯ ПРИМАНОВА

вдова по професорі, громадському в Коломи.

ВІСНА ПІ ПАМ'ЯТІ:

В глибокому смутку:

ОЛЬГА ГАМОТА — дочка з мужем

БОГДАН — син

МИРОН ПРИМАК — син

БОГДАН — син

д-р ЮРІЙ ГАМОТА — син з дружиною

ХРИСТЕ

ЮРІЙ, ДАДА і ОЛЕСЬ — правнуки

Родина в Києві і Америці

Замість квітів на могилу, просимо сплатити пожертву на будівлю українського православного храму в Вашингтоні, Д.К. — St. Andrew's Ukrainian Orthodox Church, 4842 — 16th St. N.W., Washington, D.C. 20011

ВІСНА ПІ ПАМ'ЯТІ:

Опечалений Дотойний Родичі Покійного, складаємо на руки сина Богдана серцечні вислови глибокого співчуття.

УПРАВА ОБСВА — ВІДДІЛ НЬЮ ЙОРКУ

НА ВІЧНИЙ СПОМИН В СЬОМУ РІЧНИЦЮ СМЕРТІ

сл. п. ТЕОДОРА СТАСІЦЬКОГО

10-го квітня 1973 року.

Дорогий Мусу, Батьку і Дитино! Оби роки минає у великому смутку — час минає, а більша тута росте за Тобою. Тебе ми не забуємо ніколи — як довго жити будемо.

Твої друзині АНАСТАСІЯ СТАСІЦЬКА

Твої улюблені Дочка, Зіні і Вітуля

Замість квітів на могилу

Бл. п. д-ра ІВАНА РОМАНОВА

складаємо 30.00 доларів на фонд видання альбому „Пісня про Батька” Родина СІДІКІВ

Бл. п. ГАЛИНА ВАРВАРІВ з дому БІЛЕНЬКА

народжена 9-го лютого 1902 р. в Києві, вдова по бл. п.

протопрієздієві Василю Варвару.

ПАНАХІДІА в середу, 11-го квітня 1973 р., о год. 8-й вечора в Українській православної церкві в Вашингтоні, Д.К. — ПОХОРОН у четвер, 12-го квітня 1973 р., о год. 12-й дня на Українському Православному Цвинтарі в Бавд Вруку, Н. Дж.

В глибокому смутку:

ОСІЯ — дочка з мужем ФІЛОТІОСІМ

КРАВЕЦЬ — дочка з мужем НАТАЛІОЮ

СВІТЛАН — син з дружиною

КОСТЬ — син з дружиною ОЛЕНОЮ

д

100